

Cip-Cirip

de Martin Baltscheit

übersetzt von Daniela Corneanu

Tschiep
(Cip-Cirip)
O pasăre cade din cuib. Cip-cirip!
Pe pajiște. Jos la lac. Imediat lângă broaște.
Oac! Spun broaștele.
Cip-cirip! Spune pasărea.
Oac! Oac! Oac! Cip-cirip! Cip-cirip! Cip-cirip!

Broaștele își spun în gând: Pentru o muscă e prea mare. Pentru o barză prea mică.
Pasărea își spune în gând: Pentru un vierme sunt prea mari iar pentru o mamă cântă prea prost.
Mica pasăre le arată cum este corect: Cip-cirip!
Însă broaștele nu o înțeleg. Oac! Oac! Oac!
Iar pasărea nu înțelege broaștele. Cip-cirip! Cip-cirip! Cip-cirip!

Atunci pasărea face ceva nebunesc. Oac!
Și broaștele amuțesc. Așa o broască nu au mai văzut niciodată. Așa o broască nici nu există.
Atunci una din broaște face ceva nebunesc: Cip-cirip!
Și celelalte broaște fac și ele la fel: Cip-cirip! Cip-cirip!
Și pasărea strigă: Oac! Oac!
Și broaștele cântă: Cip-cirip! Cip-cirip! Cip-cirip!
Și pasărea strigă: Oac! Oac! Oac!

Tot amestecul ăsta îl aude o barză. Ea aterizează cu mișcări largi de aripi și îi este foame.
Însă broaștele cântă ca păsările. Iar pasărea orăcăie ca o broască.
Atunci barza nu mai înțelege lumea și zboară de acolo.
Acum broaștele chiuie de bucurie. Începând de astăzi vor cânta când vine barza.
Cip-cirip! Cip-cirip! Cip-cirip! Și le vor spune asta și celorlalți broaște.
Cip-cirip! Cip-cirip! Cip-cirip! Așa pleacă toate țopăind de acolo.

Pasărea mică stă singură pe pajiște. Oac!
Copacul e plin de frunze. Umbra plină de pajiște.
Ceva umblă prin pajiște.
Fâș! Fâș! Îhm. Un câine adu-mecă căutând lucruri folositoare.
Oac! Spune pasărea. Ham ham! Spune câinele.
Și nu are nevoie de o pasăre-broască. Îhm! Îhm! Fâș! Fâș! ... Dus a fost.

Pisicii i-ar plăcea o pasăre mică.
Pentru joacă: Minge de aruncat. Pernă de călcat în picioare. Sac din zdrențe.
Pisicile jonglează cu plăcere. Cu două, trei sau patru lăbuțe!
Când s-au jucat destul, vor să mănânce și scot ghearele.
Ham! Spune pasărea mică.
Miau! Zbiară pisica și sare în copac.
Ham! Latră pasărea încă o dată și își arată dinții. Ham! Ham! Ham!

Acum fug și rațele și lebedele și toți aricii se pitesc.
Numai un melc își vede de drum. Încet.
Mica pasăre este de acord cu melcul: Să trăim și să îi lăsăm și pe alții să trăiască.

Cucurigu! Cineva strigă după ajutor. Cucurigu! Așa sună marea urgență.
Pasărea fuge. Zboară. (aproape) Cucurigu!
Acolo, un cocoș stă pe o movilă de bălegar. Iar capul lui parcă e în flăcări.
Cip-cirip! Cip-cirip! Cip-cirip!
Atunci cocoșul râde. Cip-cirip? Cip-cirip? Cip-cirip?
El își piaptână părul roșu și coboară măiestos. Cip-cirip! Cip-cirip!
Cip-cirip! ... Asta ar trebui să fie o limbă?
Cucurigu! Apoi merge să ia micul dejun.

Soarele încălzește ca o mamă. Mica pasăre nu știe încotro. Aici nu a mai fost niciodată.
Lumea e plină de niciodăți.
Oac! Spune pasărea. Ham! Și: Miau. Când într-adevăr nu vine nimeni, strigă chiar și: Cucurigu!
Însă lumea este fără culoare.
Cerule e plin de nori. Pământul fără prieteni.
Oac! Ham! Miau! Oac! Ham! Miau! Oac! Ham! Miau!

Un măgar o aude. Și se miră. Măgarul poate vorbi doar o limbă. Și în limba asta doar un cuvânt. I-ha!
Pasărea îl aude pe măgar zbierând. I-ha!
Ea vede animalul străin și ochii lui întrebă: Poți să mă ajuți? I-ha!
Zbieră măgarul.
Știi tu unde locuiesc eu?
I-ha! Zbieră măgarul.
Și pot să merg cu tine?

I-ha! Zbieră măgarul și merge în jos la râu, deoarece i s-a făcut sete de la atâta zbierat.
Mica pasăre îl urmează. Iar pe măgar îl bucură asta. Lui îi plac limbile străine.
Cip-cirip. Cip-cirip. Ham. Ham. I-ha!
Cip-cirip. Cip-cirip. Ham. Ham. Trilili! Tralala!
Mica pasăre se oprește. Și măgarul.
O altă pasăre strigă.
Jos la lac. Imediat lângă broaște. Da cine o fi?

„Ham”

Sfârșit